

# UUSI KESÄ, VANHAT KUJEET

Ympäröivä luonto on jälleen puhjennut täyteen loistoonsa, linnut laulavat ja kasvit kukkivat. Jokakeväinen traditioni on ollut käydä piskuisen kotitilani vieressä nököttävällä kalliolla tiluksiani katselemassa. Mistään ikimetsästä ei suoraanaisesti ole kyse, mutta maiseman tunnistaa isovanhempieni lapsuudenaikaisista haalistuneista mustavalkovalokuvista. 1930-luvulta tähän päivään suurin muutos on ollut metsän karkaaminen pelloille istutettujen puiden muodossa.

Vasta tänä keväänä, kun käynti jäi väliin, havaitsin kuinka paljon tuota kokemusta oikeasti kaipaan ja arvostan. Henkisesti raskaan viime vuoden jälkeen jäi vielä suurempi lovi sisimpään, kun ei voinut istua jäkäläiselle kivelle kuuntelemaan kallionaluskuusikon pyiden viheltelyä. Metsämäinen metsä on jotain mitä oma mieleni kaipaa ja missä pystyn unohtamaan suuretkin murheet.

Voisinko mitata rahassa oman mielenterveyteni, en varmaankaan. En siis voi antaa rahallista arvoa sille, että minua edeltäneet sukupolvet ovat kunnioittaneet omistamiaan maita. Metsiin on koskettu vain todellisen tarpeen vaatiessa, koska niistä on saatu hyvä lisä ruokapöytään marjojen, sienien ja riistan muodossa. Mummoni jaksaa vieläkin muistuttaa, että aukkoja ei saa sitten hakata kuin suurimmassa hädässä. Hän saa myös melkoisen jupinan aikaiseksi kannonoston pahuudesta, jos joku onneton onnistuu siihen viittaamaan.

Ei vain maiden siirtyminen sukupolvelta seuraavalle, vaan myös niiden aito kunnioitus on suurempi perintö kuin kaikki maailman rikkaudet. Jatkumo parinsadan vuoden päähän arvoissa yhdistettynä pieneen palaan metsäistä maata on jotain, joka pysäyttää miettimään ihmisen luoman kiireen mukanaan tuomia ongelmia ja mielen pahoinvointia. Kunnioitus metsiä ja



luontoa kohtaan on viime kädessä kunnioitusta itseään ihmistä kohtaan.

SIHTEERI  
MIKKO SORJANEN



## IKIMETSÄN YSTÄVÄT RY JÄSENTIEDOTE 2/2010

### NÄE METSÄ PUILTA

Monesti kuulee kysyttävän, mikä on suojellisesti arvokas metsä. Tässä ja seuraavissa jäsenkirjeissä on tarkoitus selvittää tätä mysteeriä monelta eri taholta ja antaa samalla näkökulmia ja tapoja hahmottaa, mitä kaikkea metsä oikeasti on.

Metsä on tietysti paikka, jossa on monenlaista puuta. Itsestäänselvyys. Mutta miksi en käyttänyt muotoa "metsässä kasvaa monenlaisia puita"?

Näe metsä eläviltä pystypuilta! Järeä kuusikko vihreine latvuksineen on hämäyksen mestari. Metsä tuntuu ja näyttää komealta. Kuitenkin tarkemmin ajatellen jotain puuttuu. Missä ovat taimet, nuorukaiset ja kuolevat vanhukset? Missä ovat lahoppuut? Entäs suuret haavat, lahoavat koivut tai yksittäiset pihlajat?

Useat lajit ovat metsästä riippuvaisia. Vaateliaat lajit ovat hyvinkin tarkkoja elinympäristöstään eivätkä laajat puupellot pysty niitä houkuttelemaan luokseen. Jotkin lajit ovat tarkkoja metsän

pienilmastosta, toiset puulajeista ja aluskasvillisuudesta, kolmannet lahoppuun määrästä ja laadusta jne.

Kun katsotaan metsän ikärakennetta, puulajisuhteita ja lajistoa, voi nähdä luonnontilaisen metsän erot talousmetsään – vaikkakin järeäpuustoiseen – nähden. Tulevan juttusarjan tavoite on, että jokainen ikimetsän ystävä oppii näkemään metsän puilta.



*Lapsia varten on tilattu paljon XS -kokoja!*



Tämän vuoden uutukaisena tuotteena ovat Ikimetsän ystävät ry:n ja Luonnonperintösäätiön yhteisellä Haapa-logolla varustetut luonnonvalkoiset t-paidat. Paidat ovat reilun kaupan luomupuuvillaa. Paitoja löytyy ladies-fit-mallilla koot L, M, S ja XS. Miesten classic-mallina koot XL, L, M, S ja XS. Hinta on 18 € (+ postikulut 3 €).

Paitojen tuotto käytetään metsien suojelun edistämiseen. Paitoja voit tilata Ikimetsän ystävät ry:n sihteeriltä sähköpostitse [info@ikimetsanystavat.fi](mailto:info@ikimetsanystavat.fi) tai puhelimitse 040-7514654.

Legendaarisista Moto-paidoista on tullut vihdoin uusintapainos! Motokieltomerkillä varustettu paita on painettu reilun kaupan luomupuuvillalle. Paitoja on saatavilla vihreänä miesten classic-mallina kokoina XL, L, M, S ja XS. Hinta paidoilla on 15 € (+ postikulut 3 €).

## Keväällä kaksi uutta luonnonsuojelualuetta

Huhtikuun lopulla Luonnonperintösäätiö osti ensimmäisen keskisuomalaisen alueensa Viitasaaren Aittosaaresta. Saari sijaitsee Keiteleen itärannalla vastapäätä Viitasaaren kaupunkikeskusta maisemallisesti tärkeällä paikalla, vesireitin varrella. Aittosaarta mantereesta erottava salmi on kapeimmillaan vain noin 50 metriä leveä. Säätiö osti saaresta runsaan puolikkaan. Alue kasvaa tuuheaa, korkeaa metsää: rannan puolella kuusta - joukossa lehtipuuta - ja järvenselän puolella mäntyä. Aittosaaren luonnonsuojelualue ostettiin kiinteistönvälittäjän kautta UPM:ltä kohtuulliseen hintaan. Saareissa ei ole rakennusoikeuksia, minkä johdosta muita ostajia olisivat kiinnostaneet lähinnä sen hakkuumahdollisuudet.

Toukokuussa säätiö onnistui voittamaan tarjouskilpailun Valkeakoskella. Myytävänä oli runsas seitsemän hehtaaria Korkeakankaan ulkoilukeskuksen pohjoispuolella, noin puolen kilometrin päässä samankokoisesta Mettivuoren luonnonsuojelualueesta. Alueeseen kuuluu kolme pientä puustoista suota, jotka ovat metsälaissa mainittuja arvokkaita elinympäristöjä. Kun tarjouskilpailu oli vielä käynnissä, säätiön edustaja löysi tutustumisretkellään alueen pohjoisosasta laajan, asutun kahden liito-oravanaaraan revierin, mikä olisi rajoittanut hakkuumahdollisuuksia metsässä ja paransi säätiön asemaa tarjouskilpailussa.

Metsolaksi nimettävä Valkeakosken metsä on kaupungin läheisyydestä huolimatta erämaisen oloinen. Alue sisältää runsaasti maapuita ja myös pystylahopuuta. Suuria ylispuita esiintyy koko alueella. Metsäautotiet eivät ulotu Metso- laan, mutta sen halki kulkee paljon käytetty ulkoilureitti. Näin kansalaisilla on mahdollisuus nauttia häiriintymättömistä vanhan metsän maisemista ulkoiluretkillään.

Metsien etsintä jatkuu Kesän alkaessa Säätiön metsänetsintätoiminta jatkuu eri puolilla Suomea. Etsintää on tehostettu Maaseudun Tulevaisuudessa julkaistuin ilmoituksin, jotka poikivat runsaasti yhteydenottoja. Säätiö pyrkii saamaan omia suojelualueita myös maakuntiin joissa niitä ei ole aiemmin ollut, kuten Pohjanmaalle. Kymenlaakson ”kuukel metsän” ja Satakunnan ikimetsän etsintä jatkuvat aktiivisesti.

## Metsien etsintä jatkuu

Metsien etsintä jatkuu Kesän alkaessa Säätiön metsänetsintätoiminta jatkuu eri puolilla Suomea. Etsintää on tehostettu Maaseudun Tulevaisuudessa julkaistuin ilmoituksin, jotka poikivat runsaasti yhteydenottoja. Säätiö pyrkii saamaan omia suojelualueita myös maakuntiin joissa niitä ei ole aiemmin ollut, kuten Pohjanmaalle. Kymenlaakson ”kuukel metsän” ja Satakunnan ikimetsän etsintä jatkuvat aktiivisesti.



*Kirkkoniityn metsä, keskiosaa, takana puustoinen suo.*

Säätiö ostaa alueet maapohjineen ja hankkii niille luonnonsuojelulain mukaisen pysyvän rauhoituksen. Näin alueet ovat varmassa tallessa tulevaisuudessakin, eikä niiden suojelua voi purkaa tai heikentää.

Luonnonperintösäätiön toiminnanjohtaja Anneli Jussila

## Ikimetsän ystävien vuosikokous

IMY:n vuosikokous pidettiin 13.3.2010 Tampereen vanhalla kirjastolla. Tilaisuuden aluksi Pentti Linkola kertoi Suomen metsäluonnon köyhtymisestä ja Luonnonperintösäätiön perustamisesta, toimintaperiaatteista, onnistumisista ja pettymyksistä. Tampereen tilaisuuteen oli kauniina kevätpäivänä löytänyt parikymmentä kuulijaa.

Vuosikokouksessa käytiin lävitse sääntömääräiset asiat. Hallituksen viime vuoden toimet hyväksyttiin ja kuluvan vuoden suunnitelmat vahvistettiin. Vuoden 2010 painopiste on metsäkartoitusten tukeminen. Uuteen hallitukseen puheenjohtajaksi valittiin jatkokaudelle Harri Kuokkanen. Hallituksen jäseniksi valittiin Panu Härmävaara, Anni Kytömäki, Jussi Kytömäki, Heiki Lokki, Anni Markkanen, Juha Ovaskainen, Reidar Palmgren, Aili Sorjanen ja Mikko Sorjanen. Varajäseniksi valittiin Kirmo Kivelä, Sinikka Kunttu ja Laura Rantanen.

Ikimetsän ystävät ry:n hallituksen uutukaisten jäsenten esittely

## Anni Markkanen

Olen juuri valmistunut ekologi Jyväskylältä ja suuntautunut erityisesti kääpä- ja sienipuolelle. Metsiäkin olen pitkälti katsonut lähinnä kääväkäden kautta erilaisten inventointien merkeissä. Metsiensuojelutoiminnassa olen aiemmin ollut mukana hiukan Luonto-Liiton puolella ja sitten töiden kautta. Aktiivisesta järjestötoiminnasta olen ollut parin vuoden tauolla, mutta nyt mielenkiinnolla mukana Ikimetsän ystävien toiminnassa.

## Aili Sorjanen

Järjestötyö on ollut pitkään tärkein harrastukseni ja olenkin toiminut tähän saakka ennen kaikkea Luonto-Liitossa. Viime syksynä aloin kuitenkin kokea, että minulla ei enää ole kovin paljoa annettavaa nuorisojärjestölle, joten innostuin kyselemään mahdollisesta hallituspaikasta IMY:ssä. Tässä sitä jälleen ollaan, mukana järjestötyössä uusia asioita ja käytäntöjä oppimassa.

Siviilissä työskentelen Seinäjoen kaupungilla vs. ympäristötarkastajana. Koska työni painottuu lähinnä paperin pyörittämiseen ja koneen ääressä työskentelyyn, niin aiempaa enemmän nautin koneen äärestä pois pääsemisestä. Koen lepääväni parhaiten mökillä pienen järven rannalla, jonka ympärillä olevasta metsästä ei ikimetsänä voi puhua, mutta eipä ole aukkoja-kaan aivan vieressä.

On mukavaa taas tarkastella järjestömaailmaa uudesta näkökulmasta. Luonteeltani olen byrookraatti, joten toivon, että IMY:lläkin on käyttöä vielä yhdelle paperinpyörittäjälle.



### Ikimetsän ystävät ry

Puheenjohtaja: Harri Kuokkanen  
p. 040-751 7079  
s-posti: harrikuokkanen@hotmail.com  
Sihteeri: Mikko Sorjanen  
p. 040-751 4654  
s-posti: info@ikimetsanystavat.fi

Ikimetsän ystävät ry  
c/o Mikko Sorjanen  
Leivontaival 20 B 9  
60200 Seinäjoki  
www.ikimetsanystavat.fi  
tilinumero: 553701-253906

### Luonnonperintösäätiö

Toiminnanjohtaja  
Anneli Jussila  
p. 040-586 3950  
s-posti: info@luonnonperintosaatio.fi  
www.luonnonperintosaatio.fi  
tilinumero: 549409-522493